

Присвячується Клео,
моєму другові з пригод.
Ця книга – тобі.
Дж. В.

ГЛАВА 1

Якби в Емі Кехіл спитали, що її найбільше дратує в молодших братах, то в якості п'ятого шпо^а вона б назвала їхню здатність раптово зникати.

Або взагалі самий факт їхнього існування.

А вже потім недоліків вистачило б на список від А до Я...

Приголомшена галасом строкатого натовпу, Емі стояла посеред ринку Хан-ель-Халілі в Каїрі. Вона розгублено роззиралася на всі боки, намагаючись відшукати свого брата. Чи то на неї подіяла зміна часових поясів, чи то вона просто погано розуміла, що відбувається, але Ден раптом як крізь землю провалився. Не встигла вона лише на кілька секунд відвернутися, щоб купити олівець із зображенням Нефертіті, як Ден тут же кудись зник.

Довкола неї вирував базар. У повітрі висіло спекотне марево. У вухах дзвеніло від криків торговців і звуків вуличних музик. В очах мерехтіло від безлічі вітрин і сліпучого сонця. Між базарними ятками ру-

* Номер один (італ.).

хався потік туристів з обов'язково перевернутими задом наперед рюкзаками, щоб не стати жертвами ринкових кишенькових злодіїв. Туристи щоразу зупинялися, робили знімки і створювали у натовпі затори. Мало не перекинувши ятки з бірюзою, метнулася жінка в хустці, наздоганяючи двох своїх хлопчиків. Притримуючи на голові дерев'яну скриню, повз пройшов продавець апельсинів. Поруч клацала фотокамерою туристка в бейсбольній кепці і майці, на якій було написано «Я ЛЮБЛЮ СВОЮ МУ-МУМІЮ»...

Хвиля розпеченого повітря обпекла обличчя Емі. Їй здалося, що ще трохи — і вона втратить свідомість. Кольори змішалися, обличчя злилися в одну розпливчасту пляму, у скронях загрюкотіли барабани. Натовп завжди був випробуванням для її слабкої психіки, але Каїр, здавалося, був саме тим місцем, звідки походить саме слово «стовпотворіння».

Емі міцніше стиснула сумку у себе на поясі і вже зовсім було запанікувала, аж раптом у натовпі почувся знайомий голос. Вона озирнулася. Їхня компаньйонка Неллі Гомес жваво торгувалася із продавцем спецій. Її божевільний чорно-білий колір волосся не можна було ні з чим переплутати навіть у цьому велелюдному збіговищі.

Ще годину тому вони їхали в таксі з аеропорту, коли раптом послужливий водій гордо оголосив, що перед ними «ринок Хан, дуже хороше місце». І Неллі одразу заводала: «Зупиніть машину!» Так і не встиг-

нувши зрозуміти, що відбувається, діти опинилися посеред ринку з рюкзаками, торбами і котом у коробці. Саладін несамовито нявчав, але Неллі була неблаганна: «Всього лише десять хвилин, і ми одразу поїдемо до готелю. Здуріти можна! Та тут просто тонни цього кардамону!» Хай хоч куди вони з нею приїжджали, Неллі завжди першим ділом вичала місцеву кухню.

Нарешті, Емі побачила Дена. Він стояв навпроти сувенірної крамнички і як заворожений дивився на точило у формі посмертної маски Тутанхамона. А може, на ліхтарик у вигляді мумії. Або ще на яке-небудь чергове диво.

Мружачись від яскравого світла, Емі стала пробиратися до брата крізь натовп, періодично втрачаючи його з очей за спинами перехожих. Можливо, в крамничці є кондиціонер...

Несподівано поруч із Деном Емі знову помітила ту саму туристку в майці «Я ЛЮБЛЮ СВОЮ МУМУНЮ». Жінка поправляла окуляри, які сповзали їй на носа. Всередині у Емі ворухнулося якесь дивне передчуття. Вона витягла шию, щоб краще бачити брата за спиною товстуна в солом'яному капелюсі.

Туристка підняла руку, витягнула палець і зігнула його у верхній фаланзі, немов у неї був перелам. Раптом її ніготь сяйнув металевим відблиском.

— Дене!

Але голос Емі потонув у вигуках вуличних торговців: «П'ять доларів! Всього п'ять доларів!» Про-